

[Niels Andersen.]

naturligvis særlig være nødvendig i overgangsperioden.

Jeg må komme med et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Anker Lau, der nævner noget om, at jeg spiller en fremmedartet rolle på retsforbundets vegne, idet det ærede medlem henviser til, at vi tidligere har ønsket skatterne nedsat, og mener, at vi nu har en dårlig samvittighed, og at det er en helt ny stilling, vi har indtaget. Nej, det er det ikke, ærede medlem. Jeg skal ikke bebrejde det ærede medlem, at han nu begynder at konkurrere med eller sekundere det ærede medlem hr. Erik Eriksen, som har talt ude omkring i landet om, at jeg er den eneste, som ikke er gået ind for skattenedsættelser. Det er vel nok rigtigt, at jeg ikke har ønsket at deltage i konkurrencen om at slynge det højeste tal ud i forbindelse med skattenedsættelser, men jeg gør det ærede medlem opmærksom på visse ting i denne forbindelse, og det er, at vi her i landet har et driftsbudget, et anlægsbudget og et kapitalbudget. Jeg håber, vi er nogenlunde enige om, at der skal være dækning for disse budgetter i statskassen, og jeg vil gerne sige, at kommer der penge i kassen ud over denne dækning, er det helt naturligt, at de skal bruges til skattenedsættelser, men venstres folk har en vis tilbøjelighed til at mene, at de penge, der skal bruges vedrørende kapitalbudgettet, er overskud. Det er de i virkeligheden ikke, så jeg håber, det ærede medlem er enig med mig i, at de kapitalforpligtelser, vi har bl. a. med hensyn til rentesvarelse og afdrag på lån, også skal dækkes af statskassen. Når jeg har sagt det, ønsker jeg for så vidt at slå fast, at retsforbundet stadig væk ønsker at medvirke til at bringe skatterne ned, men man får dem ikke ned bare ved at sige: skatterne skal ned; man får dem ganske enkelt ned ved at sige, hvilke love man ønsker fjernet i den skattelovgivning, som det ærede medlem i meget vid udstrækning har været med til at stemme for.

Handelsministeren (Philip): Det forekommer mig ikke at være stedet her at gå ind i en større drøftelse af VK-planen eller i det hele taget landets økonomiske politik. Jeg skal derfor afholde mig derfra, selv om nogle af de bemærkninger, det ærede medlem hr. Anker Lau kom med, nok kunne friste mig til et par kommentarer, men nu er der blevet citeret så ofte, hvad landets førende liberale økonomer har sagt, så jeg synes, at vi, der ikke er førende, skal tie stille.

Det ærede medlem hr. Weikop var inde på, om ikke denne opgave med eksportkrediten kunne løses af det private erhvervsliv selv. Jo, det kan den, og den bliver også i et vist omfang løst af det private erhvervsliv selv. Det er da givet, at der i dag er umådelig mange eksportforretninger, der gennemføres med støtte fra en bank f. eks., og det er da også givet, at der foreligger den mulighed, at dersom det private næringsliv skulle ønske at oprette en eller anden institution, en bank, et institut, eller hvad det nu skal kaldes, til løsning af denne opgave, kan det gøre det. Der er, så vidt jeg kan se, ikke noget som helst i vor lovgivning, der ville forhindre det. Skulle der være det, kan man tage under overvejelse at ændre lovgivningen, men så vidt jeg umiddelbart kan se, er der ikke noget til hinder derfor. Det er bare rent faktisk ikke blevet gennemført.

Der har, medens udarbejdelsen af betænkningen har stået på, været planer fremme fra forskellig side. Jeg kender noget til dem; men jeg kender ikke alt til dem. Der er ført mange forhandlinger, uden at jeg har haft kendskab til dem; det må der være gjort. Jeg har i hvert fald ikke været til stede ved disse forhandlinger, så jeg kan ikke give mange oplysninger om dem, men jeg kan sige, at de ikke har ført til noget resultat, og jeg tror også, det ville blive vanskeligt, fordi den ordning, vi har i dag, stort set fungerer til almindelig tilfredshed.

Jeg skal selvfølgelig ikke benægte, at der kan være risiko forbundet dermed;